

La gestió directa de l'aigua al Gironès neix amb un “greuge”

Un enginyer industrial veu una pujada del 14,6% en els costos associats a la tarifa de Girona, Salt i Sarrià
Per Garriga, Catsa afavoreix el Consorci d'Aigües a la planta de Montfullà, igual que Agissa

Una imatge del ple municipal ordinari de l'Ajuntament de Girona de l'11 de juliol. QUIM PUIG.

L'enginyer industrial gironí Miquel Garriga considera que l'inici de la nova empresa pública de gestió del servei d'aigua potable al Gironès, Cicle de l'Aigua del Ter SA (Catsa), provoca “un greuge econòmic” als usuaris de Girona, Salt i Sarrià de Ter.

En les al·legacions que hi ha presentat, Garriga destaca que la proposta de preus per al 2023 als tres municipis és un 14,6% més cara que l'estudi del 2013 –el m³ passa de 0,5994 euros a 0,6868–, cosa que no passaria amb la venda que fan els tres consistoris al Consorci d'Aigües Costa Brava Girona (CCAB), assegura.

Garriga considera que l'expedient de Catsa no es pot comparar amb l'estudi de tarifes del 2013, que és el que s'ha aplicat fins ara i que es mantindria, i tampoc “no s'assembla a altres serveis d'abastament d'aigua potable d'àmbit català o nacional [espanyol]”. En el ple del 29 de juliol, el consistori va aprovar, de manera inicial, la municipalització del servei.

Garriga és enginyer industrial. Treballa des de fa més de vint anys en l'àmbit de l'aigua, tant en el sector públic com en el privat, i coneix Agissa, sota administració judicial per les irregularitats del soci privat (Girona SA) i el guiatge de l'Ajuntament de Girona. Garriga ha participat en les sessions prèvies de la Taula de l'Aigua per a la municipalització.

L'al·legant veu poca transparència en les despeses de l'estació de tractament d'aigua potable (ETAP) de Montfullà (Bescanó), que permetrien aclarir quin és el preu de venda al CCAB. Agissa i el Consorci tenen “unes instal·lacions de titularitat compartida que Agissa opera per subministrar aigua al CCB [CCAB]”.

El preu al Consorci Guanyem (a l'oposició) també ha presentat al·legacions a l'aprovació inicial de la creació de Catsa. Pel que fa a l'ordenança fiscal del servei d'aigua potable, la formació municipalista es pregunta com és que el text no detalla justament el preu de venda al Consorci “tenint en compte que el servei en un cas [a Girona, Salt i Sarrià] i en l'altre [al Consorci] és el mateix. També caldria incloure aquí els preus de venda al CCB [CCAB]”.

La regidora de Guanyem Laia Pèlach explica que l'Ajuntament i el Consorci treballen d'acord amb un conveni de fa anys que no s'ha actualitzat. “Ens fa por que l'actual situació s'aprofiti per legitimar una relació de venda no regulada.” Guanyem no ha aconseguit aclarir la diferència de preus entre els usuaris de les diverses administracions i entitats, diu Pèlach.

Segons les al·legacions de Miquel Garriga, una auditoria d'Agissa ja revelava el 2013 que el preu en alta –fer

arribar l'aigua fins al municipi– que es venia al Consorci s'havia d'apujar un 49%, cosa que no s'hauria fet. Les tarifes del 2013 justificaven tant la venda en alta al Consorci com la venda als municipis dels voltants de Girona (Bescanó, Vilablareix, Aiguaviva, Quart, Fornells i Sant Julià de Ramis). En les al·legacions de Garriga s'exposa que a Girona, Salt i Sarrià el m³ costava fa nou anys 0,6034 euros –rebaixat després per la comissió de Preus de la Generalitat a 0,5994–, mentre que al CCAB se li venia a 0,0736 euros i als municipis dels voltants de Girona, a 0,2836.

Abans que Catsa prengui el relleu de la societat mixta Agissa, Garriga afirma que l'Ajuntament gironí, que té la concessió de l'aigua del riu Ter des del 1976, hauria d'aclarir quin és el seu plantejament respecte a l'interès creixent del Consorci per dur aigua a més municipis. L'Ajuntament manté que la tarifa mitjana del servei serà la mateixa amb Catsa, però l'enginyer no troba prou detallats els costos dels serveis i, per això, presenta al·legacions.

En l'escrit de Garriga s'exposa que no hi ha control financer d'Agissa des del 2016, que les auditories del 2014 i el 2015 no han passat pel ple i també es pregunta què passa amb el cànon que pagava Agissa als ajuntaments –910.986 euros, el 2015– i si els consistoris estan disposats a renunciar-hi ara que hi haurà una gestió directa. L'al·legant esmenta que Agissa no hauria complert les inversions des del 2013. “Sense justificació” Garriga critica que els ajuntaments plantegin inversions de quatre milions: dos en un immoble per a serveis tècnics i administratius centrals i dos per a un magatzem. Hi ha una partida de dos milions per a l'adquisició de comptadors que l'enginyer considera “desorbitada i sense una justificació creïble”. De fet, tenint en compte que hi ha 66.947 usuaris, la compra de comptadors nous sortiria a 1.286.051,87 euros –sosté–, tenint en compte el preu de compra d'un comptador de telelectura (19,25 euros), que va fer Aigües del Prat de Llobregat el 2021.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 04-10-2022, Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/13-serveis/2200776-la-gestio-directa-de-l-aigua-al-girones-neix-amb-un-greuge.html>